

VOIESCE SI VEI PUTÈ,

BOMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Câmpia) No. 15. — Articlele trămite și nepublicate se voru arde. — Gerante respunzătorii ANGHELU IONESCU.

ADMINISTRATIUNEA
ACESTUI DIARIU.

Suntu rugașt domnii abonați, atât din capitală cătu și din districte, alii cărora abonamentu spira la 1 și 16 Apriliu 1864, anul corespondent, se bine-voiască a grăbi reabonarea d-lorū, ca se nu fie nevoită acăstă Administratiune, în observarea regulelor sale, a le inceta darea fără pe cându voiescă a o ayă.

Gr. P. Serurie.

REVISTA POLITICĂ.

BUCURESCI

31 Martisor

12 Mai.

Nu este nici bine nici cu puțină se nu mărturim că legea rurală, aruncată de guvernă în totă ţara, a fostu ca aprinderea unui focu mare suptu unu cozanu a căruia apă era doar mai în ferbere. Mergem și mai departe, căci susținem că după ce cestiunea este do cea mai mare gravitate, apoi proiectul guvernului, prin modul său de aplicare i-a datu uă gravitate și mai mare său gravitate și politică și socială; ferberea daru ce constatațu este naturală și nu cerești, acumu ca totu sănătua, deci și sănătatea nașua. A fi toți îngrijali, a se pune enăima și cu mintea să cerceta, a analiza să desbată cestiunea în totu puncturile în totu pările și în totu închisurile iei, acăsta nu numai că n'o respingem dară o cerere, și anca amă fi triști și îngrijali dacări și altu-fel. Daru, anca uădată, cercetarea și îngrijirea se potu face, trebuie se se facă sără mană, căci mană nu face de cătu a orbi să perde și omul ce se lasă a se coprinde de densa și cauza ce voiescă a apă. Acăsta a fostu cea mai de căpetenă îngrijire ce avurăm, și ne grăbimă a face cunoșcută că vedurăm cu fornicire că, mară majoritate a deputaților, într'uă ședință ce șinură eri sără, să desbatută fără mană, și că mulți să desbatută cu inteligență și, pe cătu amă pută judeca, ni s'au părutu forțe aprope d'a rezolve cestiunea ca cei mai inteligenți proprietari și ca nisice adeverări reprezentanți ai nașunii, ca nisice adeverări bărbăti de Stat și economisti învești. Scimă că totu lumea este într'uă drăptă nerăbdare spre a allo care este modul propusă ce este în desbatere și core noi dicemă că de se va primi de uă mare majoritatea a rezolvă acăstă cestiune astu-felu în cătu sănătii se nu să în nimicu nepăstuști, se nu pătă nici chiar se dică că suntu nepăstuști, proprietari so nu pără și societatea întrăgă se propăsescă, se se navușescă și totu d'ua dată se s'aseze Statul Român pe temeliele cele mai largi și mai solide. Inse se ne să ertău, tocmai in considerarea gravitatii cestiunii, se mai omănamă acăstă dare de sămă pentru uă și său doue, ca se putem apă, priiminduse său din nenocire refusendu se modul propusă, se vorbim, se critică său se susținem uă otărice luată de către marioritatea deputaților.

C. A. R.

ADUNAREA ELEPTIVA.

Sese ore séra. — Astă-dî Adunarea a trecută in secțiuni unite și dupe o desbatere până după 5 ore a otărătă a urma și măne desbaterea totu in secțiuni unite, și apoi după cumu va

otără majoritatea, comisiunea va face proiectul de lege. Osebirea să aici. Totă comisiunea Camerei, aferă d. L. Brătianu dice se se dea sătenul pogonele pămașul, daru se nu se puse în legă ce voru face de unde pleacă, pe ce principiu se bazează pentru a da acele pogone. D. Ion Brătianu susține că dacă nu pleacă de la legă în ființă, lovescă principiul proprietății și d-lui nu poate primi acăstă lovire; d. Ion Brătianu, în data după sosirea sea a propusă unu mijlocu de despăguibire reală pe care nimino nu l'a combatutu, și cu totu acestea mulți din dd. deputați nu se ofără sănătă a intra pe calea principiilor să a cunoscă unu cu robia proprietății să a scăpa și nașunee d'acăstă cestiune ce o usucă în totu interesele sale. Dion de măne fiuva ore mai fericită? Iucepemă a neindou că timpul durerilor să-nă catastrofelor să a sfârșită pentru noi.

CESTIUNE LIBERTATII INDIVIDUALE ÎNAINTEA CAMEREI. I)

Domnule Redactore!

De și în străinatate, amă pututu înse urma desbaterile Camerei ca ori care cetățianu atențiv din Iași, Craiova său Giurgiu și poti dice, chiaru ca unu Bucureștiun ce n'a asistat la sedințele / dunări năstre Leg slavie. Amă pututu daru urma și amă urmatu cu uă scrupulosă atențune discuțiunie cătora a datu nastere in sinușii / porei proiectul de lege propusă de ministeriu asupra Libertății individuale și inviolabilității domiciliului. M'amă sfătuu prim urmare in poștiunea cetățianului atențiv din Iași sau București, ce în urma atențivei citiri a desbaterilor Camerei are dreptul săi forma uă opinione (drăplă său greșită) asupra celoru desbatute. — Astă opinione amă formulat-o in articolele ce au spăratu în Românu suptu titu de: *Libertatea în facia Fatalității. Nașunee morale și politică*. Căitorii Românu aū pututu vedu că n'a avutu norocire se me intărescă in opinioni nici cu oratorii competenți ai Camerei, nici cu cele susținute de Românu asupra acestui puntu. Acăstă cestiune, d-le Redactore, fiindu, după convicțiunea noastră, de uă mare importanță, atitudinea respectivă a teneditorilor și a spiritelor, a adunării și a Ministeriului, fiindu în astă circumstanță forte interesantă și érași forte

1) Autorele acestui articol revin din nou asupra legilor pentru libertatea individuală și neviolabilitatea domiciliului, despre cari a vorbitu in articolele sale: *Libertatea în facia Fatalității*, desaprobatu Adunarea pentru procederea următoare în acăstă cestiune. Într'uă notă ce făcurăm atunci a retarăm autorelui ea Adunarea n'a respinsă nici n'a amănatu aceste legi, ci le a trămisu la comisiunea judecătorescă cari era aprope a termina însemnata sa lucrare asupra revisuirii și perfecționării codicel penal, pentru a le complecta, a le pune in armonia cu dispozițiunile acestui legi și a incongiura de totu garanțile neaparate. Nu mai stăruimă daru asupra acestui puntu, fiindu că orl co amă mai dice astă-dî vede orl cine că fi cu totul de prisosu, căci acumu vorbesce faptul. Adunarea a votat codica penale înzestrându ţera cu libertatea intrunirilor, cu libertatea individuală, cu neviolabilitatea domiciliului, cu înșințarea juriului și cu stergerea acelui mari pete ce erau in lege: pedepsa cu moarte.

(Nota Redactiunii.)

interesante, fiindu de a analiza dibăcia, nesperiată său lipsă de tactu politie alu omeneșorii nostri publici, ieșu libertates, d-le Redactore, de a ve ruia a insera in coloanele Românu lui seurtelz reflectării următorile: ele voru si considerate ca unu responsu la observațiunea ce și bine voită amă face într'uă nota asupra opinioni ce amă exprimată in articolele sus-numite.

Se stabilimă bine cestiunea. Uă cestiune bine stabilită e mai multă de jumetate rezolvată.

Ministeriul predintă camerei unu proiectu de lege isolată asupra libertății individuale și inviolabilității domiciliului.

Oratori plini de sciință, talentu și suptilitate se ridică in sinușul camerei ca se intrebuiște totă sciință, totu talentul și totă suptilitatea loru pentru... care scopu? Pentru a respinge legea? Nici de cunu, nă protestău cu vivacitate cându li s'au atribuitu uă asemene intențione. Pentru a o primi?.. Încă mai pucinu. Pentru a o amenda și a o face se se conformă cu dorințele Camerei? Nu, nici pentru acestu scopu. — Pentru ce daru perdură in discuțiunii pasionate anu timpu așa de prețiosu pentru ţeră? Respusu: Pentru a proba unul din cele două lumeni / porei proiectul de lege propusă de ministeriu asupra Libertății individuale și inviolabilității domiciliului. M'amă sfătuu prim urmare in poștiunea cetățianului atențiv din Iași sau București, ce în urma atențivei citiri a desbaterilor Camerei are dreptul săi forma uă opinione (drăplă său greșită) asupra celoru desbatute. — Astă opinione amă formulat-o in articolele ce au spăratu în Românu suptu titu de: *Libertatea în facia Fatalității. Nașunee morale și politică*.

Căitorii Românu aū pututu vedu că n'a avutu norocire se me intărescă in opinioni nici cu oratorii competenți ai Camerei, nici cu cele susținute de Românu asupra acestui puntu. Acăstă cestiune, d-le Redactore, fiindu, după convicțiunea noastră, de uă mare importanță, atitudinea respectivă a teneditorilor și a spiritelor, a adunării și a Ministeriului, fiindu în astă circumstanță forte interesantă și érași forte

mitu"; pentru că... vremu mai bine măne unu boiu de cătu astă-dî unu oiu. (Amă aretată și vomu mai areta că acestu oiu era unu boiu și unu boiu mare de totu).

Românu, în bunul lui simțu, nu dice așa, d-lorū oratori, și nu desprețuesc oulu de astădă (care fu astădată unu boiu) in speranța boului de măne. Si bunul simțu alu Românu lui este in politică de uă mare și admirabile înțelepoiu și in acordu cu sprijinu secoleloru și cu meditarea placidă a istoriei popoarelor libere. Scii, d-le Boerescu, cumu poporul celu mai liberu alu înțepurilor moderne și-a căstigat bine făcătorile sale legi liberali? și le-a căstigat peticele cu peticele. Astădă libertatea individuală, măne (ca consecință a acestei libertăți) libertatea întrunirilor, alta dată libertatea presei, mai târziu libertatea electuilor, mai dăunădi libertatea schimburilor etc. etc. Noi vremu se scătemu de uă dată din creerii nostrii pe Minerva înarmată din capu in picioare cu uă simetrie și cu uă artă perfectă; vremu, ca eroi lui Homer, se inghițim unul dupe altul boi peste boi și uitamă că avemă stomace c'amă debilitate printre unu regime morbiferu și unu temperam nă pucinu robustu. Înțelegemu ardoreas patriotică, daru o cerere in numele speranței politice, placidă și in posesiune de ea înșăsi in sinușu augustei Adunări unde este reprezentată partea cea mai virile a Nașunii.

D-vostă, d-le redactore, suntești de aceeași părere cu noi, daru aci, o noțezu, ve despărții in parte de oratori Camerei dicându că amă aveă dreptatea daca Camera ar fi combătută legile presintate de guvernă pentru cuvenitul că voiesc a le vota uă dată cu codul penale. D-vostă dică „Adunarea a trămisă astă legi ce nu erau complete și liberali spre a se lărgi și completea de comisiunea judecătorescă ce se ocupă cu revisiunea codicilu penale.“ Daru de ce nu se lărgea și completea astă legă cindu ea era pusă pe adeveratul ei terămu. Sunpliniștău acesto cuvinte și chiștămău asupra loru toti atențione căitorilor, căci aci e (după conveniția noastră și a omeneșorii celoru mai competenți) totă importanță cestiunii. Uă lege de uă asemene importanță, uă lege fundamentală, uă lege ce trebue considerată ca uă lege organică într'unu Statu adeverată constituțională și care aspiră a se ragenera prin libertate, uă asemene lege și aruncată, ascunsă, perdută, fără uă sistemă riguroasă de procedură pîntre măile legi de detalii sau articole ale codului penale.

Uă lege astă-felu înțeleșă există mai in totu codicile Statelor Euro-pei; se mărgă oratori nostri, se vădă ce însemnă uă asemene lege in aplicarea iei. Se întrebă pe francesi de existența acestei legi și le voru citoate de casuri cari suntu de natură a probă prin fapte și prin realitate că astă legi nu există... și cu totu astă ea e scrisă cu litere lămurite in totu constituționile francese. Se întrebă pe urmă și pe englesi ce însemnă actul de *Habeas corpus* și se asculte respusul lui „dju de la „măscă cindu totu codul va fi pri-

unu orgoliu ce'lă va împărtăși Engli-teră întrăgă, este una din cele mai mari date ale istoriei noastre naționali.

Nu ne propunemă a trata aci acăstă mare cestiune. Amă voită nu mai se esplică rațiunile ce ne-ău facută se esprișină in articolele „Li-beritatea în facia Fatalității“ o opinione diferită de opinionea generale. — Ca se ne resumă, credemă că amă aretată:

1. Că cestiunea fusese pusă de ministeriu pe adeveratul ei terămu, presintându Cameră uă lege isolată, fondamentale organica.

2. Că opinionea nă putută tragă din discuțiunile Camerei de cătu con-elusione următoră: Ministeriu in acăstă circumstanță aș fostu său imbecile sau machiavelici și înșelători. Conduită ce nu putemă aproba, in numele tactului politicii, in numele pre-stigialui și autorității morali a mariorū corpori ale Statelor, in numele demnității și stabilității regimului constituționale.

3. Că nu s'ă înțeleșă mărimea cestiunii de oratori Cameră cindu aștă trămisă marea și bine-făcătorie lege la comisiunea judecătorescă astă-felu in cătu soie amestecată și ca se dicemă așa îngropată pîntre măile de articole ale codului penale.

A face greșeli și a se expune la nedomișirii este una din atribuțiunile Naturei Umane. — Partea pasionată și fatale a sinetă sale esplică astă atrbuiri, — A profita înse de nedomișirile și greșelele sevărșite, trebuie érași a si una din atribuțiunile naturii omului. — Partea cea placidă și in adeveru liberă a sinetă noastre ne impune astă datoria.

Constantin Danubianu.

Onorabilele nostru amici d. C. G. Cantacozino, ne trămită următoră epistolă in privința legii rurale. Diferimă in mai multe puncturi in opinioni in acăstă privință; in se spune la comisiunea judecătorescă astă-felu in cătu soie amestecată și ca se dicemă așa îngropată pîntre măile de articole ale codului penale.

C. A. Rosetti.

Domnule Redactore!

Vedîndu in diariul Românu că unii din proprietari aș opinată asupra proiectului datu de guvernă, pentru legă rurale, permiteti-mi și mie, domnule redactore, a ve anesa pe lângă acăstă epistolă opinioniile mele asupra acestor legi și totu d'ua dată ve rogă, de se va pută, se le dați locu in diariul Românu.

Priimă, domnule Redactore, etc. C. G. Cantacozino.

Domnule Redactore, citindu cu băgare de sămă aștă din proiectul legă rurale amă vedută că in cea-a ce atinge de împărtășirea proprietății suntu

fără să împiedică, fără să bine regulate, și în stilul cuvenit, să cindu vine vorba de articolele de despăgubire, suntă atâtă de multe și felurite întortochiate, în cătă pre mine, Proprietarul, metrasce din bute în bute (dupe cumă și ce proverbul) și cindu me veđu înfundat, adică plătită, me pomenesc cu nimic în mănu dape calculul săcătu.

Dominii ministrui cunoscă ca și noi că mai toți proprietarii suntă datori, și proprietășile loră ipotecate; plătindu dobândă căte 10, 12 la %, și unii pote că plătesc și mai mult; cu ce dreptă vine proiectul și olărasce că proprietarilor se li se plătesc 5 la % din venitul ce luă din producția reciprocă a cultivatorului țărănu, ce analogă pote aveă acăstă lege cu realitatea de 10, 12 la % ce plătesc proprietarii? Negrești că pote vedea cine că în lege este uă anomalie.

Domnule redactore, se venim la ipotecări; acestia veđendu că veniturile ipotecelor loră și chiar fondul să impucină prie împărtirea pământului la țărăni, și că în realitate despăgubirea proprietarului pentru pământul ce dă, este ilusoriă, nu este elu ore în dreptă a cere pe dată vinderea proprietășii, spre a se despăgubi? Cum remane ore atunci proprietarul? Ve voi respondă ești, domnule redactor! pă de uă parte cu proprietatea dată țărănu, fără a primi prețului despăgubirei, sără pe d'alta, cu restul proprietășii vândută fără nici unu preț.

Uă asemenea lege trebuie se se bine studiată pentru că coprindă într'uas multă bine; și totu de uă dată multă reu cănd ea e reu făcută, și uă legă de nevoie a fi drăptă pentru toți. Mi se va dice negrești că critica e lesne de facut, și este și cu dreptă că celu ce critică se propria totu de uă dată ideia ce aru imprimă proiectul criticat.

Domnule redactore! fără se prelungă și profesorū de economia politică, nici reformatore, daru în simplitate voiu opina, și vie ori cine se combată acăstă opinione, se propiuă uă alta mai bună, și il veiu ura bună venire.

Civilizația, interesele statului nostru, ne indemnă și îndatorizează se eșim din impasul acestu, și nu creșu că vre unu proprietar ca bună simțu se se pote împotrivi ca cestunea rurală se nu se resolve! Din partea declaru că o doresc, înse se fie făcută cu uă mesură legală și fără a se păgubi uă clasă spre îmbunătățirea celor latte. Pentru acestu scopu iuri permisă a supune ideilele mele desbaterei publicenlui.

Despre improprietărea țărănu.

Art. 1. Toți locuitorii după uă proprietate care au făcută clacă, fie de ori ce categoriă, adică cu 4 vite, cu 2 sau fără vite, se i se dă căte optă pogone fără căruia, în care pogone va intra și vatra satului, aceste pogone se voru da cătă s'ar pute mai apăra de vatra statului și lipite de dănsa de se va pălu.

2. Ori ce îmbunătățiri, clădiri va posede proprietarul în ocolul pogonelor date, se remane toțu în stepinirea sea, dându înse totu altă intindere de pământu vătrei satului, precătă coprindă acelă îmbunătățiri și clădiri.

3. Acăstă dare de pământu se va face uă dată pentru totu deuna, și numai celor în dreptă dupe coprinderea art. 1-iu.

4. Terenii improprietării au dreptul fie-care pr pământul loră ca și proprietarii de veci se se speculeze pr dănsu cumă voru voi și cumă voru înțelege interesul loră.

Despre despăgubirea proprietarului.

Fără că improprietărea săia-

nului este adoptată de toțe statele civilizate, înse in urma unei prejuri și despăgubiri, cumă urmăză a se face și in casul acesta, și pentru că nici țărănu nici statul nu are banii se plătesc pe proprietarii despăgubindu-lu de pământul ce dă, și pentru că principiu usitată in totă lumea, și consecrată de legă, este că numai acelă ce plătește pote cumpăra; (afară numai prin silnică, cea-a ce este uă aderată confiscare.) Propriu:

I. Ca statul se alcătuiesc uă comisone de fie-care districtu compusă de unu comisar rindută din parte-i, 2 deputați al districtului aleși pentru Camera legislativă, și de două țărăni, insărcinându acăstă comisione pe de uă parte se facă recensiune pentru suma lăcitorilor fără căruia satu, care au făcută clacă alcătuindu deosebite tabele de fie-care satu, sără pe d'alta parte se cerceteze cu deamărunțulă la fie-care proprietate prețul cu care se inchiriază unu pogenă la străini, ca acestu preț se socotescă ca uă dobândă de 8 la sută pentru fondul uă pogenă; spre exemplu, daca unu pogenă s'au inchiriată cu unu galbenu pe anu, atunci pământul unui pogenă valoareă două-spre-dece galbeni, a căstă din urmă operațiune se face pentru sfîrșitul că prețurile difere în fie-care proprietate; fie pentru că poziția unei proprietășii este mai bună do, cătă u alteia, fie pentru că calitatea pământului la una este mai bună, la alta mai prostă. Delegați săteni vorbiți mai susu se voru schimba în fie-care Plasă, pentru a găsi ei cunoște prețurile.

II. Dupe sevărgirea acăstă operăriuni, guvernul, prim înțelegere cu camera legislativă, va intocmi unu comitet ad-hoc compusă de 12 mebri și unu președinte, alcătuindu-lu cu deputați din Camera legislativă, cu ordinuți din partea guvernului, și comandanți însemnați, care comitetul va face societă cătă pogone se cuvine fie-care Comune și cătă despăgubire fie-cărui proprietarii, acele societăți po de uă parte se voru publica în totă țără românescă, sără pe de altă parte se se plătesc proprietarii cu chipul vorbitu la art. I-iu alu despăgubirii.

III. Pentru acestu sfîrșită, și numai uă dată pentru totu dăuna, și numai pre cită sumă va coprindă despăgubirea proprietarilor se se fabricize banenote cu care se se plătesc proprietarii, fabricându-se aceste de toțe fracțiunile până la suma de unu francu. Bancnotele voru aveă cursu forțatul in totă România pentru toțe dările către Statu, pentru ori ce refuire și transaționare.

IV. Statul va lăua de la locuitoril improprietării uă dobândă de 5 la sută părții prețul pământului ce li s'au datu, ca cu chipul acesta în 20 de ani se fie și dinsă refuși.

V. Pentru acestu sfîrșită comitetul va fi în permanență și va primi de la Statu dobândile resurse de țărăni de căte 5 la sută, păstrându-le și cumpărându pe fie-care anu altă bananote pre cătă sumă de dobândă uă primisă pre care le va arde și va publica sumă arădă co cu acestu chipu se se înșinuie și se se stingă circularea loră.

O! parca audu strigăle, că s'ară pericula creditului, că statele cari posedă moneda de chărtă au și moneda sunătărie cari garantă valoarea iei.

Dară ore pământul ce se cumpră de țărănu n'are valoarea sa? dară domenurile Statul nu valorizează iudestul ca se sprijine moneda de chărtă in statul nostru? Cătă pentru străinatate posedăm și vomă posede destulă numerarău ca se nu simă România nici uă lipsă, fără că posedem totu ce ne este de trebuință cu imobilizare pentru viațuirea poporului român.

In fine, d-lorū capitaliști, și dom-

nioru proprietari, nu suntem ore datori cu toții in genere se suferim uă mică jenă pentru renascerea noastră a tuturor atâtă ca se interesăm Europa întrăgă cătă și se scapăm uă dată pentru totu-dăuna de uă cangrenă ce ne bucură?

C. G. Cantacozino.

Viena 5 Apriliu.
Coresponzintă particulară a ROMANULUI.

CONFERINȚA LONDONULUI.

Dacă conferință se va aduna la 12 Aprilie la London, acăstă este ană că forte problematică și chiar, de se va aduna, este forte probabilu, dupe opinione generală, că va remăne fără rezultat. Franția nu pote dori ca conferință se producă unu rezultat și este probabilu că va isbuti în scopul său.

Opiniunea publică in Germania a lăuat ore-oare modificării și acea modificării semănă uă presacere. Se ivescu simpatie napoleoniane, și generala lipsă de speranță in politica puterilor mari germane in privința Schleswig-Holsteinului cedă locul speranțelor in Napoleon III. și'n politica sa a naționalitășilor. Nu pote fi tăgădui că'n totă Germania regimul naționalian începe a deveni mai poporar de cătă regimul lui Bismarck și remediu universala in contra morburilor poporelor, sufragiul universale, se crede mai eficacu de cătă maniera prusiană d'a face resbol.

Esaminându starea lucrurilor cu ne-părtinire, fără prejudecată chiar, din punctul de vedere germanu, trebuie să se judece fatalelemente la următoarea concluziune. Prusia și Austria au primitu conferință cu doarina d'a închiia pacea suptu condiționi niște bune niște rele. Nimeni nu pote pretinde că naținnea germană se sătă mulțumită unu asemenea rezultat: uă națione de 40 milioane nu se pote mulțumi d'a dobândi in contra unu popor de două milioane de locuitori, și'n contra voinei sale pronunciate, niciu altă de cătă uă pace cu condiționi niște pe jumătate satisfăcătorie.

Nu trebuie daru se nemirău că Germania nu doresce că conferință se aibă de rezultat uă pace umilitore. Poporul germanu nu și face ilușiu și scie forte bine, că la conferință Londonul nu se voru ridica multe voce in favoarea dorințelor și trăbunelor Germaniei; d'acea-a germanii veđu cu neplăcere acea conferință și voru privi ca unu norocu neisbutirea iei.

Nuvelele de la Paris, chiar și cele ce le-a adusu ducele de Koburg, s'accordă totu in acăstă că și Francia împărtășește aceste dorințe germane. Francia consimte in intră cu puterile cari au supărisu tratatul de la London, in deliberării diplomaticie, daru cere că aceste deliberării se începă cu o propunere care neaperă va cauza cea mai mare incurcătură și va dovedi în părțea de cătă oportunitatea unei înțelegeri. Propriuare Francie este d'a deslegă cesturea prin sufragiul universala, Francie, făcându acăstă propriuare la conferință, nu pote avea altă intenționă decătă disolverea conferinței, cu alte cuvinte a pune pe membrul conferinței într'uă disposiționă care le va areta continuarea resbolului ca unu reu mai micu decătă deliberării conferinței p'ouă asemenea basă.

Scopul Franciei este in acordu cu dorințele poporului germanu. Dacă puterile mari germane ar si consideră mai multă dorințele poporare germane, acăstă coincidență de dorințe s'ar si putută evita.

Si daca puterile mari germane voru continua, dupe maniera lui Bismarck, a refusa voinei naționalei uă drăptă satisfacționă, este nevederău că se voru găsi și mai multe puncturi de coincidență intre politica franceză și tendințele naționale germane. Înaltă înțelepcione a Imperatului Napoleone va sci a face capitalu politicu din aceste simpatie germane, care anumită mai multu pe Prussia de cătă pe Austria.

Dacă Imperatul Napoleone voiese a arunca, prin propunerea unui sufragiu u-

niversalu in Schleswig-Holstein, semența discordiei intre puterile mari germane și-ntra naținnea germană, acca semența va reșare in contra Prusiei. Austria n'are a se teme, căci nu' mai remăne nici uă alta alegere de cătă a sprijini propunerea napoleoniană atâtă de poporară in Germania. Este absolutu cu neputință și credemur că nici unu ministru de externe austriacu nu va putea da măna sea spre a refusa poporul germanu executarea unui dreptu, de care a usată mesicanu, unu dreptu, care prin acceptarea unei corone oferite pe basă acăstui dreptu, unei principe austriaci, a dobândită uă nouă și solemnă consacrasse. Cum ar putea Austria se refuse germanilor unu dreptu ce l'au recunoscută mesicanilor? Dacă Austria ar voi se facă acăstă, s'ar denunța singură germanilor ca enu Statu care are mai multe simpatie pentru străini decătă pentru conaționali set, care are intenționu mai bune, mai sincere pentru mesicanu de cătă pentru germanu, care voiesce a respinge din drepturile naționis germane drepturile pe care este basată tronul unui principe austriacu dincolo de oceanu. Acăstă nu este cu putință; Austria daru va fi silită a sprijini propunerea Franciei la conferință și politica desaströsă a domului Bismarck va culege fructele ce a semănăto: simpatie francesă voru cresce in Germania.

Diarul "Wanderer" publică, cu data de 31 Marti, qă corespondință de la Zolkiew, a cărea-a autenticitate o garantă, atingăriile de străinătatea refugiaților poloni la Russia, care dovedesc că Austria refuse Polonilor dreptul celu mai sacru internaționalu, dreptul de asilu. Ne apărăm d'ori ce reacționă și ne mărinim a reproduce disa corespondință, care n're are trebuință d'unu comentariu, faptul vorbindu de sinele:

"La 22 Marti, s'a predată Rușilor, contra recepise de primire, săpte insurgenți Lithuanian. De la Zolkiew au fostu condusi cu scoță ușiarul Lubelski și cei lai militari la Răzvillow, unde se află piñă acum; acăstă s'a întemplat la 24 Marti, la 25 a sositu unu altă transportu de cinei refugiați, cari la rindul lor voru fi predată Rușilor la 31. Numele celor d'antă predată suntu: Pauli, Ostrowski, Sweplojaniski, Ulrich, Guliniski, trei țărani și unu deșteror rusesc. Listopad, care și acăstă a fostu condamnată la străinătate, a fostu condusă la Leopolu."

VARIETATE.

Necesitatea funcționarilor rei.

Este uă faptă netăgăduită și confirmată prin istoria lumii, că sperințele timpilor trecuți nu suntu de nici unu folosu pentru prezintă, că oménii comită necontentă acelăși greșeli fără a profita de trecutu, că fie-care individualu trebuie se facă la rândul său sperință realul, precum este silitu a înveța copilel celul mai erudită șlefuhetul. Cea-a ce într-ună epocă a puruită evidentă că s'orele, are a fi dovedită din nou in epoca următoare. Dacă cîtimu satirele lui Juvenale, vedemur că naște de două mil de ani strămoșii noștri Români făcă acelăși nebunie, aveau acelăși defecte, acelăși ridicule, și comiteau mai acelăși greșeli ca și nol astăzi, dupe ce anu si putută ne folosi d'ua sperință de două mil de ani.

Si trebuie se fie astu-felii, căci d'ar fi altă-felii n'amă avé trebuință de moralisti, de filosofi, de critici, și nici nu s'ar pută sări o serie unu articolu asupra necesității de rei funcționari.

Că funcționari rei potu exister și există întru adeveră, acăstă credemur că este cunoscută cîitorilor noștri, și prin oricare putem să scută a dovedi esistența loră; pote inse că nu toti cîitorii noștri înțelegă necesitatea esistenței loră și d'aceea a pote nu este de prisosu a dovedi acăstă necesitate prin argumente.

Totu ce esistă are ștăriționă și d'a fi și însemnă din cătă esistă nu este de prisosu. In natură există plante și animale patășite, cari trăiesc cu păgușa altoră plante și animale; există plante și animale veninose; și biene, aceste animale și plante vătămatore au rănițe loră d'a fi. Se vede că ecnomie naturei nu poate fi fără uă cî-

me șre care de veninu, se vede că acestu veninu este necesară pentru existența tutului, trebuie daru se să și ființe care sunt organizate într-o dinșu de creatorul universului spre a asorbi înținsele veninul de prisosu, veninul care pote sără ele să imulți prea multă, și cavi, prin acea asorbire, restabilește ecilibrul în organismul nației. Trebuie se existe funcționari rei, căci de năr si astu-fel, șmenii ar avea cerul pe pămînt, acela nu trebuie se fie, căci s'ar micsora dorința după fericirea vieței viitorie, ar perisimilitențul religios care în sine nu este altă nimică de cătă speranță la fericirea supremă dupe moarte. Cetățianit lumiș, în locu d'a și aduce amintie de păcatele lor, d'a se tângui, d'a se căi, și d'a se umili, ar străluci de veselie, s'er bucură de viață și ar purta capul în sus.

Trebuie neaperatul se existe funcționari rei, căci de năr si asemenea funcționari, nu s'ar rompe nici uă dată frulu rebdaril șmenilor, nu s'ar intempla nici unu scandalu, nu s'ar goni nici uă dată nimeni; șfaristică ar șunge monotonă și foile publice ar perde abonații lor.

Daru mai esistă și alte motive pentru necesitatea funcționarilor rei. Dacă totul în lume ar fi perfect, astfelu în cău se nu se potă găsi nici unu defectu, nici uă pată, și se nu remâia nimic de îndreptățu, uă asemenea stare a lucrurilor aru exclude putința progresului și prin urmare ar peris de uă băsica de sepnă calitatea cea mai lăudată a omenirii, perfectibilitatea. Dacă toți funcționarii aru fi buni, n'eru mai si nici unu meritu a fi integră, activu și capabile; n'eru mai pută înainta nimeni de cătă dupe vechimea serviciului. Dacă n'eru si funcționari rei, n'eru pută si nici funcționari buni, toți ar fi d'uă potrivă funcționari. Unde lipsește umbră, nu pote si nici lumină.

Lenevirea este inceputul tuturor viciurilor, dice unu proverb vechi. Funcționarul leneșu este adeveratul filantrop: elu se gindesc nu numai la prezintă, ci și la viitor. Dacă aru sevrăi elu tōte lucrările sale ce arave a face succesorii lui? ne avându de lucru, aru cădă în vițul lenevirii, d'acea-a preferă funcționarul leneșu a se sacrifică pentru generaționea viitoră; dintr'unu sublimu similitențu de umanitate, contracă unu viță, sacrifică moralitatea sa, ca se nu cađă cei ce voru veni dupe dinsul în acestu peccat. Ne pote ave temerea că succesoarele seū, pe care-lu aperă de vițul lenevirii, va peri supă greutatea mulțimii lucrărilor grămadite, căci elu se coprind în sénul seū șmeni avuști, milionari, șmeni cu ranguri și titluri, șmeni învețăti; majoritatea este unu amalgam, uă amestecătură d'uă mulțime de elemente eterogene.

Daru daca funcționarul n'ar trebea a asculta nici vocea rațiunii, nici vocea majorității seū a opiniei publice, ce trebuie se asculta? Nu trebuie se asculta nimicu, trebuie se lasă lucrurile se mărgă cumu potă, se aibă incredere în proovedință, se aibă speranță în viitor; astu-felu va fi unu exemplu strălucit pentru contemporanii seū și pentru posteritate, că este uă semetă a se ingriji fără necesitate și a voi a se substitui proovedință.

Credem că amu dovedită necesitatea absolută și necesitatea morale a funcționarilor rei, și sperău că toți funcționarii lenești, necapabili și coruptibili ne voru dovedi recunoștința loru pentru panegiricul nostru, săcandune uă adresă colectivă de mulțime, pe care o vomă publica-o spre „majorem Dei gloriam.“

Iernescu.

6 Martiu 1864.

Domnule Redactoru.

In stimabilele șiară „Românlă“, de la 2 ale corentei lună, fiindu inscrat unu comunicat ca din partea ministerului Cultelor și instrucționii publice, comunicat ce se referă la mine, amu socotită de datoră a da urmată-

tibilitate o putem deduce din acelașu similitențu do înaltă moralitate. Cine ne pote dovedi, că funcționarul coruptibile se lasă corumpă pentru plăcerea d'a face reu? Negreșită nimeni; o face pentr'un avantajă pecuniaru. Apoi doca prin întrebuițarea baniloru face societății unu serviciu mai mare de căt fostul posesore, care negreșită, n'a sciuțu a-i întrebuița bine, căci d'ară si sciuțu acela nu i-ar fi întrebuițat spre mituire. În fine, nu este unu act laudabile a popri pe alii a face reu? funcționarul coruptibil luând banii de la șmeni ce nu seiu a-i întrebuița bine, face unu serviciu societății; cu cătă ie mai multă ca alătu micsorăză posibilitatea d'a corumpă și pe alii. Afară d'acela nu pote fi nici uă îndoială că mititul va întrebuița banii mai bine de cătă mititorul; și va pună in circulațione și de sicură nu-i va întrebuița spre mituire.

Spre a înțelege meritul funcționarilor rei, n'avemă de cătă a ne pună întrebarea: ce s'asculte in casuri dificile? Toți voru responde: vocea nici uă dată nimeni; șfaristică ar șunge monotonă și foile publice ar perde abonații lor.

Daru mai esistă și alte motive pentru necesitatea funcționarilor rei. Dacă totul în lume ar fi perfect, astfelu în cău se nu se potă găsi nici unu defectu, nici uă pată, și se nu remâia nimic de îndreptățu, uă asemenea stare a lucrurilor aru exclude putința progresului și prin urmare ar peris de uă băsica de sepnă calitatea cea mai lăudată a omenirii, perfectibilitatea. Dacă toți funcționarii aru fi buni, n'eru mai si nici unu meritu a fi integră, activă și capabile; n'eru mai pută înainta nimeni de cătă dupe vechimea serviciului. Dacă n'eru si funcționari rei, n'eru pută si nici funcționari buni, toți ar fi d'uă potrivă funcționari. Unde lipsește umbră, nu pote si nici lumină.

Lenevirea este inceputul tuturor viciurilor, dice unu proverb vechi. Funcționarul leneșu este adeveratul filantrop: elu se gindesc nu numai la prezintă, ci și la viitor. Dacă aru sevrăi elu tōte lucrările sale ce arave a face succesorii lui? ne avându de lucru, aru cădă în vițul lenevirii, d'acea-a preferă funcționarul leneșu a se sacrifică pentru generaționea viitoră; dintr'unu sublimu similitențu de umanitate, contracă unu viță, sacrifică moralitatea sa, ca se nu cađă cei ce voru veni dupe dinsul în acestu peccat. Ne pote ave temerea că succesoarele seū, pe care-lu aperă de vițul lenevirii, va peri supă greutatea mulțimii lucrărilor grămadite, căci elu se coprind în sénul seū șmeni avuști, milionari, șmeni cu ranguri și titluri, șmeni învețăti; majoritatea este unu amalgam, uă amestecătură d'uă mulțime de elemente eterogene.

Daru daca funcționarul n'ar trebea a asculta nici vocea rațiunii, nici vocea majorității seū a opiniei publice, ce trebuie se asculta? Nu trebuie se asculta nimicu, trebuie se lasă lucrurile se mărgă cumu potă, se aibă incredere în proovedință, se aibă speranță în viitor; astu-felu va fi unu exemplu strălucit pentru contemporanii seū și pentru posteritate, că este uă semetă a se ingriji fără necesitate și a voi a se substitui proovedință.

Credem că amu dovedită necesitatea absolută și necesitatea morale a funcționarilor rei, și sperău că toți funcționarii lenești, necapabili și coruptibili ne voru dovedi recunoștința loru pentru panegiricul nostru, săcandune uă adresă colectivă de mulțime, pe care o vomă publica-o spre „majorem Dei gloriam.“

riele deslușiri, în interesul adeverului. Aliniatul 1, alu acelu comunicatul areă că: observațiunile facute in articolul „Românlă“ de la 27 Februarie suntă asemenea facute in demisiunea mea dată ceva mai nante. Este adeverat, domnule Redactoru, că la 24 Februarie amă priimut uă ordine cu No. 5570 de la d. ministru prin care lui anunță că M. S. Domnitorul a incuviințat, după propunere d-sale și pentru motivele arătate in raportul său do la 21 Februarie No. 5219, se rezau simplu capă de secțiune la administrația Silvică. Este asemenea adeverat că chiaru in acea zi prin harti ce amă avută onore a îndreptă d-lui ministru amă arătat că de și motivele inserate de d-sa în raportul No. 5219 către Capul Statului nu decurgă de locu din actele la care d-lui a vorbit a se refere, daru recunoscendă că în privința posturilor amovibili nu incepe nici unu felu de transacțione intra titularii ce posedă asemenea posturi și Ministri care le dau, omu declarat că nu potă primi să funcționeze ca simplu capă de secțiune. Acelu alineat, înse, domnul Redactor, coprindă precumă lesne se pote vedea — uă înșinuire de care ești unu nu suntă de locu invidiosu. În asemenea piese, pe cătă seiu, se evită in generă, ori că felu de eșordu, in casul contrariu autorelor loru riscă de a crea preventiuni in contra sa; cred că tocmai așa e și in casul de faciă; daru retrage de uă parte preventiuni le și se venimă la fapte.

Alineatele 2, și 3 ale comunicatului, tindu a arăta curățu motivele raportul d. ministru cu No. 5219, către Domnitorul. Această raportu înțelege și declară a se intemeia pe „proiectul de buget“ din 1864. Înse proiectul de buget va se dică proiectul de lege, financiară, anuale, și proiectele de lege suntă opera guvernului. Daru ești comunicatul că vine se facă cunoscută că nu e așa, că d. ministru nu s'a intemeiat pe proiectul de bugetul alăturiu Ministerului finanțelor, vădându dicu, acea hartiă există din rânduiala stabilită, amă spus d-lui Zane dispozițiile acelui ordinanță, etc. Administrația silvică, afară de cele importante specificate a nume prin acea ordinanță, pe care prin referat se le supus la secțiunea Ministerului finanțelor, vădându dicu, acea hartiă există din rânduiala stabilită, amă spus d-lui Zane dispozițiile acelui ordinanță, etc. Administrația silvică, daru in anul 1863 nu s'a dirigiat de unu capă de secțiune, ci de unu directoru special ale cărui atribuții erau specificate de mai nante prin decretul No. 101 din Martiu 1860. Dacă directorele administraționii silvice a priimită a avă, in căte-ve luni din anu 1863, același remunerariu că unu capă de secțiune și acesta din restrânsa rezurse bugetare ale acelu anu, — de aci nu decurge ca acelu directoru a fosin capă de secțiune.

Totu in alineatul alu 2-lea din comunicatul in cestiu se citesc: „înă de atunci (adică de cându Ministerul a suprimat funcțiunile de silviculture din România de dincoți de Milcov) s'a scrisă d-lei M. Rimnicenă că numai este, dupe proiectul de Bugetul alăturiu Comisiuni, dă cătă simplu capă de secțiune prin ordinea No. 222 etc.“

Nu e adeverat domnule Redactoru. Ecă ordinea No. 222 din 3/1 Februarie pe care illu păstrează in originalul.

mărturia chiaru comunicatul care dice: „ce va fi decisă comisiunea în urmă nu scimă.“

E că daru o primă probă do valoarea comunicatului in cestiu; daru se mergemă mai departe, căci ocștă nenorocită piesă intră fără nici uă conștiință de sine insă-și și in persoană insulătărie pentru mine și calca cele mai elementare regole de delecateță.

Totu in alineatul alu 2-lea din acel comunicat, se mai dice, Domnule Redactoru, că comisiunea bugetară, stergendu postul de inspector general, lu-a redusă la simplu capă de secțiune la remunerariul de capă de secțiune cu remunerariul de capă de secțiune, precumă a fostă in bugetul din 1863, aprobatu de Adunare. Nu e așa! În bugetul anului 1853, tipăritu, pagina 8 se citește:

„Administrația Silvică.

„Directorul de administrație... . . . 14,400 lei pe anu. „Si apoi la pagina II, totu din acel buget, la partea I din notele preliminare, se dice“ s'a conservată direcționile simple și unele din secțiuni mărinindu în totale uă direcțione pentru serviciul instrucționii publice, și una pentru acelă silviculture; uă secțiunea pentru administrația averilor, una pentru conțințosu, etc.“ Administrația silvică, afară de cele importante specificate a nume prin acea ordinanță, pe care prin referat se le supus la secțiunea Ministerului finanțelor, vădându dicu, acea hartiă există din rânduiala stabilită, amă spus d-lui Zane dispozițiile acelui ordinanță, etc. Administrația silvică, daru in anul 1863 nu s'a dirigiat de unu capă de secțiune, ci de unu directoru special ale cărui atribuții erau specificate de mai nante prin decretul No. 101 din Martiu 1860. Dacă directorele administraționii silvice a priimită a avă, in căte-ve luni din anu 1863, același remunerariu că unu capă de secțiune și acesta din restrânsa rezurse bugetare ale acelu anu, — de aci nu decurge ca acelu directoru a fosin capă de secțiune.

Totu in alineatul alu 2-lea din comunicatul in cestiu se citesc: „înă de atunci (adică de cându Ministerul a suprimat funcțiunile de silviculture din România de dincoți de Milcov) s'a scrisă d-lei M. Rimnicenă că numai este, dupe proiectul de Bugetul alăturiu Comisiuni, dă cătă simplu capă de secțiune prin ordinea No. 222 etc.“

Nu e adeverat domnule Redactoru. Ecă ordinea No. 222 din 3/1 Februarie pe care illu păstrează in cestiu se citesc: „Creditul suplimentariu deschisă „in anul 1864, și din care se respunde d-v. „pe fie care luna 500 lei ca diurnă, „bindu de la 25 ale corintei respinsă „de Comisiunea Bugetară a Camerei, „suptă-semnatul ore onore a vă face „cunoscută de acela spre sciință.“

„Priimi etc.

„Ministrul d. Bolintinău.

„D-sale Domnoului Mihail C. Rimnicenă, inspectorul general alăturiu Ministerul silvice.“

Lo acela mai adaugă că de la data susu citatului ordinii și păna la 24 Februarie, cătă omu fostă în funcțione, d. Ministrul a continuat a lucra cu mine, considerându totu in postul d-lui înțelegă. Acestea, in urma acelui ședinte, d. Docan unutu din membrul comisiunii bugetarie, a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor; probă de acela stă chiaru apostilele ce d-sa a pusă păna la acea di pe hartiile privitorie la Administrația silvică, și care supă astu-felu: „Inspectorele generalu le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor; probă de acela stă chiaru apostilele ce d-sa a pusă păna la acea di pe hartiile privitorie la Administrația silvică, și care supă astu-felu: „Inspectorele generalu le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor; probă de acela stă chiaru apostilele ce d-sa a pusă păna la acea di pe hartiile privitorie la Administrația silvică, și care supă astu-felu: „Inspectorele generalu le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca se ier informări positive asupra necesității său utilității corporul silvicultorilor. Aceste informări le amă datu ești insu d-lui Docan, faciă bindu și d. Zane, directorul ministerului Cultelor, și asupra loru d. Docan s'a declarat convinsu că celu pucinu pentru județele in care suntă date in exploatare poduri, silvicultori suntă necesari. — Din acela rezultă că d. ministrul a făcut reportajul său la Ministerul Cultelor, și așa a venită la ministeriu ca

